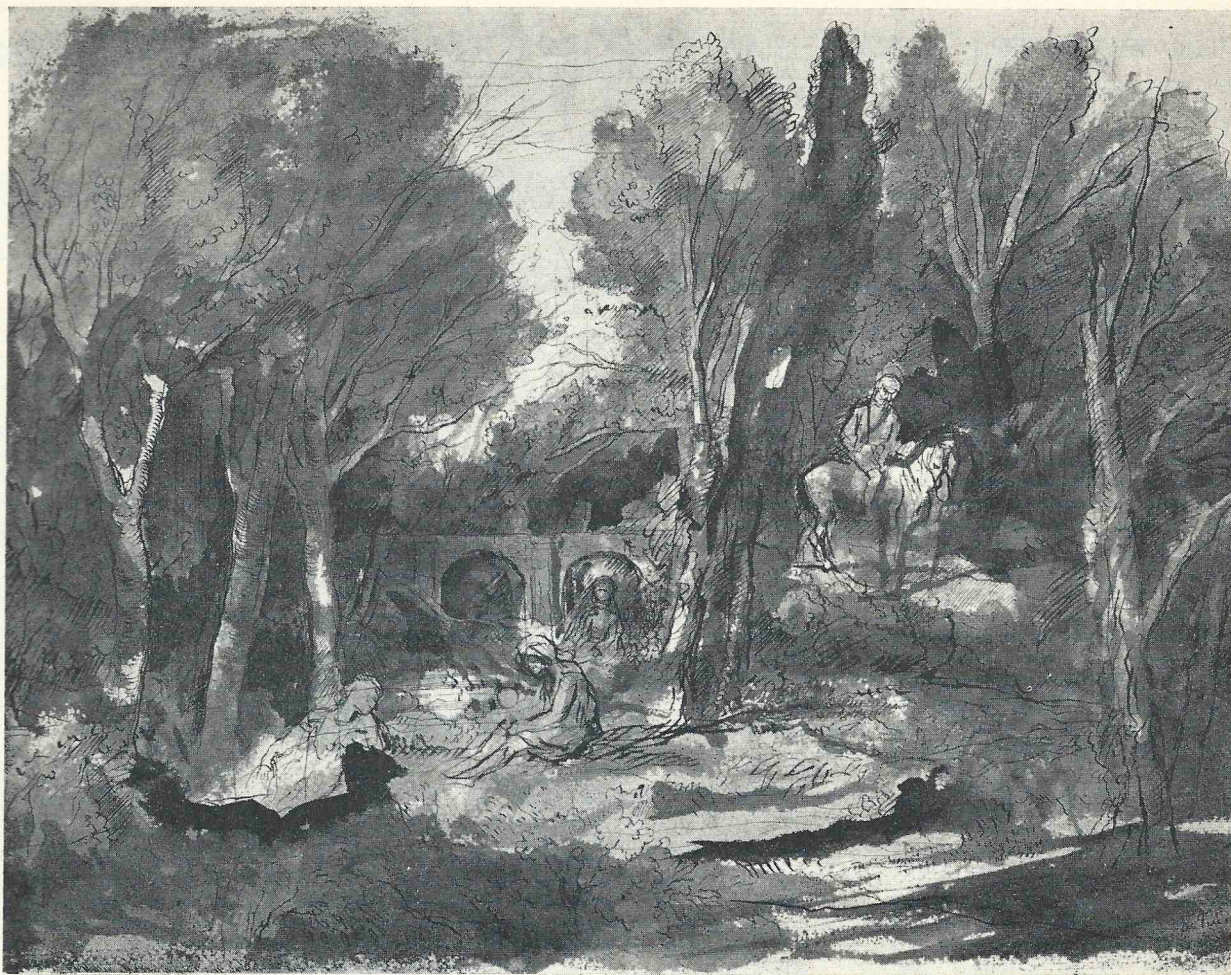

STANDAARD GALERIJ

Kapellestraat 103

Christinastraat 144

OOSTENDE

VAN 8 MEI

TOT 8 JUNI 1971

Jules Van Ael

Het werk van Jules van Ael is vol beweging, vol onvoltooide beweging. Het geeft voortdurend de indruk nog niet geëindigd te zijn. Het doet me denken aan het hollend paard van Adama van Scheltema, dat men stevig bij de haren moet grijpen om er niet af te vallen. Het leven waar Van Ael van spreekt is een groot avontuur, is heroïsch, zoals het dat was voor Beethoven. Het is strijd en het streven. Ook zijn kunst is een strevende kunst, zij is voortdurend op weg, nog niet gearriveerd en reeds onvoldaan. Zonder rust en zonder berusting streeft zij naar het hoogste, naar het absolute. En Van Ael doet dit met een ongekennde virtuositeit. Zij tekenvaardigheid, zijn gevoelige lijnvoering, zijn zin voor nuances, de kracht van zijn expressie, zijn een unikum in deze tijd. Dit geeft aan de kunst van Van Ael dit karakter van grootsheid, anders, maar evengroot als die van de gouden eeuw.

Wanneer wij het werk van Van Ael naar de behandelde thema's ontleden, dan valt het op hoe naast zijn moeders met kinderen, naast het leven van de natuur, naast zijn wilde amazonen, naast de geboorte op Kerstmis, ook het tragische een rol speelt. Er is zijn dikwijls hernomen Verloren Zoon, zijn grote reeks tekeningen en etsen rond de geschiedenis van Don Quichote, die tragische dwaas, zijn Man Job enz.

Al de vroeger aangehaalde karakteristieken: beweging, innerlijke bewogenheid, grootsheid, heroïsche levensdrang, direktheid van zeggings werken hier samen met een ongeëvenaarde kracht en diepte, om van elk dezer werken, steeds weer hernomen en zich zelf overtreffend, en summum te maken van de kunst van Jules van Ael.

W. Doevenspeck

